

АКО И ТИ САКАШ КНИГИ...
ИЗДАВАЧКА КУЌА САКАМ КНИГИ

www.sakamknigi.mk

На светот има толку многу книги, а толку малку време...

Строго избрани одлични наслови за сите кои сакаат книги со уникатни приказни достоини за нивното време...

Наслов на оригиналот

Call me irresistible

© 2011 Susan Elizabeth Phillips

Copyright © за македонското издание

Издавачка куќа Сакам книги, 2016

Преведувач Ивана Спасев

Лектор Марија Иванова

Главен уредник Ивана Спасев

Компјутерска обработка Диме Спасев

Дизајн на корица Диме Спасев

Печатење Графостил - Скопје, 2016

Тираж 1000 примероци

Сите права за книгата се задржани. Ниту еден дел од ова издание не смее да биде препечатувач, копиран или објавуван во која било форма или на кој било начин во електронските или печатените медиуми, без согласност од издавачот.

ГОСПОДИН НЕОДОЛИВ

Сузан Елизабет Филипс

АКО И ТИ САКАШ КНИГИ...

1

Повеќето жители на Винет, Тексас, сметаа дека Тед Бодин се женеше за девојка што не беше доволно добра за него. Не е дека мајката на невестата сè уште беше претседателка на Америка. Мандатот на Корнелија Јорик беше завршен пред година дена, а Тед Бодин сепак беше Тед Бодин.

Помладите жители на Винет сакаа тој да се ожени со светски позната рок ѕвезда, но тој веќе ја имаше таа шанса и ја одби. Истото важеше и за светски позната актерка. Како и да е, најголемиот дел од жителите на Винет сметаа дека тој требаше да одбере некоја од светот на женските професионални спортови или поточно од женската професионална голферска асоцијација. А Луси Јорик не ни знаеше да игра голф.

Но тоа не беше пречка за локалните трговци да не ги лепат лицата на Луси и Тед на специјалните едичии топчиња за голф. Но дупчињата на топчињата правеле тие да изгледаат како да имаат криви очи на сликите, па најголемиот дел од туристите кои доаѓаа во градот повеќе ги сакаа мазните голферски пешкири. Други добро продавани сувенири беа чиниите и чашите, а парите од нивната продажба се собираа за поправка на јавната библиотека во Винет која беше оштетена во пожар.

Винет, Тексас беше родниот град на двајца од најдобрите играчи во светот на професионалниот голф, па луѓето таму беа навикнати да гледаат славни личности како се шетаат по улиците, иако никогаш претходно немаа видено поранешен претседател на Америка лично да дојде во Винет. Секој хотел и мотел во радиус од педесет километри беше полн со политичари, спортисти, филмски ѕвезди и високи функционери. На сите страни имаше агенти од тајната служба, а баровите беа полни со новинари. Но во градот имаше само една индустрија за поддршка на локалната економија и ова беа тешки времиња, па локалните жители беа пресреќни за раздвиженоста и финансиските приливи од гостите. Дел од нив беа особено инвентивни, па наплаќаа дури и за седење на клупите на плоштадот по час.

Целата јавност беше шокирана кога невестата го одбра малото гратче во Тексас за церемонијата, но Тед беше чистокрвно „селско“ момче и локалците отсекогаш знаеја дека немаше теоретска шанса да се жени на друго место. Тој имаше израснато во вистински маж директно пред нивните будни очи и сите го знаеја исто како што си ги знаеја сопствените семејства. Никој во целиот град не можеше да каже ниту еден лош збор за него. Дури ни неговите бивши девојки не можеа да кажат ништо лошо за него, освен покајнички да воздивнат при спомнувањето на неговото име. Ете каков човек беше Тед Бодин.

* * *

Мег Коранда можеби беше ќерка на холивудски големец, но таа исто така беше банкрот, бездомник и очајна, што значи дека не беше баш најдобро расположена да биде деверица на свадбата на нејзината најдобра пријателка. Особено кога се сомневаше дека нејзината најдобра пријателка ја правеше најголемата грепка во животот со тоа што планираше да се омажи за љубимецот на Винет, Тексас.

Луси Јорик, идната невеста, шеташе наваму-натаму низ нејзиниот апартман во хотелот Винет Кантри Ин, кој нејзиното знаменито семејство целосно го имаше

преземено за пригодата. „Никој нема да ми го каже тоа во лице, Мег. Но сите во овој град веруваат дека Тед се жени за недостојна за него!“

Луси изгледаше толку вознемирено што Мег сакаше да ја гушне. Или можеби пак нејзе ѝ требаше гушкање. Си се заколна дека нема дополнително да ја вознемирува својата пријателка со сопствените проблеми и мизерии. „Тоа им е интересен заклучок на селјациве, особено ако се земе предвид дека ти си најстарата ќерка на поранешната претседателка на Америка. Не си баш никој и ништо“.

„Посвоена ќерка. Сериозна сум, Мег. Луѓето во Винет ме испрашуваат. Секогаш кога ќе излезам“.

Ова не беа потполно нови информации, бидејќи Мег и Луси се слушаа на телефон по неколкупати неделно, но нивните телефонски разговори не можеа да ги покажат тенките брчки од нервоза што во последно време постојано се гледаа меѓу веѓите над малото носе на Луси. „Како и да е, не може да не си доволно добра за добрите жители на Винет“.

„Ама многу се нервирам“, рече Луси. „Се обидуваат да бидат суптилни, но не можам да прошетам по улица без некој да ме запре да ме праша да не случајно знам која година го освоил Тед аматерскиот голферски шампионат или колку време поминало меѓу неговите додипломски и магистерски студии - трик прашање затоа што студирал паралелно“.

Мег се имаше отпишано од факултет уште пред да ги заврши додипломските студии, па помислата на учењето за две дипломи ѝ делуваше малку забегано. „Мислам дека се работи само за тоа што сево ова ти е ново искуство. Тоа што не ти се умилкуваат сите“.

„Ох, овде нема никаква опасност од умилкување, верувај ми“. Луси стави еден прамен светло кафена коса зад увото. „На една забава минатата недела, еден човек многу поплатно и nonшалантно ме праша, небаре сите прават такви муабети на забави, да не случајно му го знам коефициентот на интелигенција на Тед, а јас не му го знаев, но претпоставував дека ни тој не го знае, па

реков 138. Но, ох, не... излезе дека сум направила огромна грешка. Тед очигледно имал 151 последниот пат кога го тестираше. И според шанкерот на забавата, Тед тогаш имал грип инаку ќе постигнал и повисок резултат“.

Мег сакаше да ја праша Луси дали навистина имаше размислено добро за овој брак, но за разлика од Мег, Луси не правеше ништо импулсивно.

Тие две се имаа запознаено на факултет кога Мег беше бруцош бунтовник, а Луси втора година и многу осамена. Со оглед на тоа што и Мег имаше пораснато со познати родители, таа добро разбираше зошто Луси беше толку сомничава во поглед на нови пријателства, но тие две постепено се зближуваа и покрај нивните многу различни карактери и на Мег не ѝ требаше многу време да го види она што другите не го гледаа. Под страшната решителност на Луси Јорик никогаш да не го засрами своето семејство биеше срце на родена белџика. Не дека некој можеше да го забележи тоа по нејзиниот надворешен изглед.

Луси беше ситна и со густите трепки како на некое мало девојченце изгледаше помладо од триесет и една година. Ја пушташе сјајната кафена коса да расте уште од факултет и понекогаш ја тргаше од лицето со кадифени траки за коса што Мег не би ги носела ни да ѝ платат, исто како што не би ги носела ни теткинските наметки со појас со монистри каква што носеше сега Луси. Мег го имаше замотано своето долго вретенесто тело со неколку слоја свила во нијанси на скапоцени камења што ѝ беше преклопена и врзана кај едното рамо. На нозете носеше црни старовремски гладијаторски сандали врзани нагоре околу нејзините потколеници, а меѓу градите ѝ висеше едно сребрено синџирче со приврзок што го имаше купено од еден пазар за антиквитети во централна Суматра. На ушите ѝ висеа сребрени висечки обетки за кои возачот на рикшата во Шангај што ѝ ги продаде ја убедуваше дека биле од династијата Сунг, а изгледот беше дополнет со туцето бразлетни на нејзината рака, купени од Т.Ј. Махх за шест долари и дополнително украсени со афрички монистри. Модата ѝ беше во крв.

Луси ги допре девствените бисери на нејзиниот врат. „Тед е... најблиското нешто до совршен маж што успеал да создаде Господ. Ми го виде ли подарокот за свадба? Кој е тој човек што ѝ подарува црква на својата невеста?“

„Импресивно, морам да признаам“. Претходно попладнето, Луси ја имаше однесено Мег да ја види напуштената црква од дрво сместена на самиот крај на градот. Тед ја купил за да ја спаси од демолирање, а потоа живеел во неа неколку месеци додека му ја граделе куќата во која живееше сега. И покрај тоа што внатре немаше мебел, старата градба беше прекрасна и Мег можеше да разбере зошто Луси ја обожаваше.

„Ми рече дека на секоја мажена жена ѝ требало нејзино сопствено место каде што ќе наоѓа малку мир и спокој. Си сретнала ли подосетлив и повнимателен маж?“

Мег имаше малку поцинична интерпретација. Имаше ли подобра стратегија за богат женет маж да си обезбеди тајно приватно место за себе?

„Да, неверојатен е“, прокоментира. „Не можам да дочекам да го запознаам“. Таа ја колнеше серијата од приватни и финансиски кризи кои не ѝ дозволија да скокне во авион уште пред неколку месеци и да го запознае свршеникот на Луси. Ја имаше пропуштено моминската забава на Луси и беше принудена да вози од Л.А. за свадбата во еден раскантан камионет што го имаше купено од градинарот на нејзините родители.

Луси возивна и се смести на софата до Мег. „Сè додека јас и Тед живеаме во Винет, нема да бидам доволно добра за него. Секогаш ќе бидам недостојна и ќе ми недостига нешто“.

Мег не можеше да одолее веќе и ја гушна својата пријателка. „Ти не си била недостојна никогаш во животот. Никогаш не ти недостигало ништо. Буквално сама си се спасила од детството поминато во домови за деца без родители, а си ја спасила и сестра ти. Си се прилагодила во Белата Кука како вистински шампион. А што се однесува до интелигенцијата... магистер си“.

Луси скокна. „Да, но се запишав на магистерски студии дури откако завршив со додипломските студии“.

Мег го игнорираше ова лудило. „Твојата работа со деца менува животи и јас лично сметам дека тоа е многу поважно од некојси астрономски коефициент на интелигенција“.

Луси воздивна. „Го сакам, но понекогаш...“

„Што?“

Луси одмавна со раката и Мег забележа дека ноктите ѝ беа нежно розови за разлика од нејзините смарагдно зелени. „Глупаво е. Почна да ме фаќа трема сега во последен момент. Нема врска“.

Мег почна да се загрижува. „Луси... ние сме најдобри пријателки подолго од дванаесет години. Си ги знаеме најмрачните тајни. Ако има некој проблем...“

„Нема никаков конкретен проблем, само имам трема за свадбата и целото внимание што е свртено кон неа. Новинарите се насекаде“. Таа седна на работ од креветот и залепи една перница за градите, исто како што правеше на факултет кога беше вознемирена. „Но... што ако е премногу добар за мене? Јас сум паметна, но тој е попаметен. Јас сум убава, но тој е прекрасен. Јас се обидувам да бидам добра личност, но тој практично е светец“.

Мег се обиде да ја контролира лутината што почнуваше да врие во неа. „Ти го испрале мозокот“.

„Сите тројца имаме растено со познати, славни родители. Јас, ти и Тед... Но Тед успеал во животот и самиот создал богатство“.

„Е ова не е фер споредба. Ти работиш во непрофитни организации. Тоа не е баш некоја страшна шанса за заработување милиони“. Но Луси сепак беше способна да се издржува сама, а тоа беше нешто во што Мег никогаш немаше успеано. Таа беше премногу зафатена со патување по најчудните места на светот под изговор дека проучува локални еколошки проблеми и домородни занаети, но вистината беше дека си уживаше во животот. Таа ги сакаше своите родители, но ич не го сакаше тоа што така ја отсекоа. И зошто сега? Можеби

да го направеа тоа кога имаше дваесет и една година наместо триесет немаше да се чувствува како толку тежок губитник.

Луси ја потпре малата брада на перницата, па материјалот ѝ се стутка околу образите. „Мајка ми и татко ми го обожаваат, а знаеш какви се обично за момците со кои се гледам“.

„Ни приближно безобразни и непријателски настроени како моите родители со момците со кои се гледам јас“.

„Тоа е затоа што ти си губиш време на првокласни губитници“.

Мег не можеше да се спротивстави тука. Дел од тие губитници во поскоро време беа, еден сурфер што го имаше запознаено во Индонезија и еден кајакар од Австралија со сериозни проблеми со контролирање на бесот. Некои жени учеа од своите грешки. Таа очигледно не беше една од тие жени.

Луси ја фрли перницата на страна. „Тед го заработил своето богатство со смислување на некој генијален софтвер што им помага на заедниците да престанат залудно да трошат електрична енергија кога имал дваесет и шест години. Сега си ги одбира само тие консултантски работи што ги сака. Кога е дома, вози стар форд камионет со водороден погон што го направил самиот, комплет со соларен климатизер и еден куп други работи што не ги разбирам. Имаш ли претстава колку многу изуми има патентирано Тед? Не? Па, немам ни јас, но сигурна сум дека секој може да продава во продавниците во градов знае. И најлошото од сè е тоа што него ништо не го разлутува. Ништо!“

„Баш звучи како светец. Со таа разлика што овој е богат и секси“.

„Пази што зборуваш, Мег. Можеш да настрадаш поради шегувањето со светците и религијата во овој град. Верувај ми кога ти кажувам дека никогаш во животот не си видела толку верници што се вооружени“.

Наскоро мораа да тргнат на пробната вечера, па Мег немаше многу време да биде суптилна. „А што е

со вашиот сексуален живот? Многу си ми скржава за детали и не кажуваш ништо друго, освен за глупавото правило за апстиненција три месеци пред свадба на кое си инсистирала“.

„Сакам нашата прва брачна ноќ да биде посебна“. Таа почна да ја гризе долната усна. „Тој е најневеројатниот љубовник што некогаш сум го имала“.

„Добро, тој список на љубовници што ти некогаш си ги имала не е баш најдолгиот список на свет“.

„Тој е легендарен. Љубовникот од соништата на секоја жена. Крајно несебичен. Романтичен. Како да знае што сака жената уште пред таа да сфати што сака“. Таа тешко воздивна. „И мој е. За цел живот“.

Луси не звучеше толку среќно од ова колку што требаше да звучи. Мег ги повлече своите стапала под задникот. „Мора да има барем една лоша работа кај него“.

„Нема, ништо“.

„Можеби носи бејзбол капче свртено наназад. Му смрди здивот наутро. Слуша лоша музика. Мора да има нешто“.

„Па...“ На лицето на Луси се појави израз на безнадежност. „Тој е совршен. Ете тоа е проблемот со него“.

И Мег конечно разбра. Луси не можеше да ризикува да ги разочара луѓето што ги сакаше. И нејзиниот иден сопруг сега беше уште една личност што никогаш не смееше да си дозволи да ја разочара.

Мајката на Луси, поранешната претседателка на Америка, го одбра баш тој момент да ја пикне главата во собата. „Време е, девојки“.

Мег скокна од софата. И покрај тоа што беше порасната со славни личности, присуството на претседателката Корнелија Кејс Јорик секогаш ја сепнуваше и восхитуваше.

Убавите црти на Нили Јорик нагласени од страна на нејзината коса со боја на мед и дизајнерските костумчиња што ѝ беа како заштитен знак беа препознатливи од илјадници фотографии, но само минимален дел од тие фотографии ја прикажуваа вистинската личност зад американското знаме, комплицираната жена што еднаш

ја имаше напуштено Белата Кука за интернационална авантура што ја имаше доведено до Луси и нејзината сестра Трејси, како и нејзиниот сакан сопруг, новинарот Мет Јорик.

Нили погледна во нив. „Кога ве гледам двете вака заедно... ми се чини дека вчера бевте студентки“. Сентименталниот наплив ги насолзи челично-сините очи на поранешниот лидер на слободниот свет. „Мег, ти отсекогаш ѝ беше добра пријателка на Луси“.

„Некој мораше да ѝ биде“.

Претседателката се насмевна. „Жал ми е што твоите родители не можеа да дојдат“.

На Мег не ѝ беше жал. „Не можат да поднесат да бидат разделени долго, а на мајка ми ова ѝ беше единствена шанса да се извлече од работа и да му се придружи на татко ми во Кина каде што го снима новиот филм“.

„Едвај го чекам тој негов нов филм. Човекот е многу непредвидлив“.

„Но знам дека двајцата посакуваа да ја видат Луси да се омажи“, одговори Мег. „Особено мајка ми. Знаеш колку ја сака“.

„Исто колку и јас тебе“, рече претседателката, премногу љубезно, бидејќи во споредба со Луси, Мег беше живо разочарување. Во секој случај, сега не беше момент да се задржува на нејзините минати неуспеси и неветувачка иднина. Мораше да се фокусира на сомнежот дека нејзината најдобра пријателка се подготвуваше да ја направи најголемата грешка во животот.

* * *

Луси имаше одлучено да има само четири деверици, нејзините трисестрии Мег. Тие беа собрани околу олтарот додека го чекаа пристигнувањето на младоженецот и неговите родители. Холи и Шарлота, биолошките ќерки на Нили и Мет, стоеја до нивните родители, заедно со Трејси, полусестрата на Луси, која имаше осумнаесет години и нивниот посвоен седумнаесетгодишен брат Андре, кој беше Афроамериканец. Во неговата популарна колумна во весникот, Мет имаше изјавено, „Ако

семејствата имаат педигре, нашето е американско мелесче“. Грлото на Мег се стегна. И покрај тоа што нејзините браќа правеа да се чувствува инфериорно, сега многу ѝ недостигаа.

Од нигде-никаде, вратите на црквата нагло се отворија. И таму стоеше тој, исцртана силуета со зајдисонцето во позадина. Теодор Деј Бодин.

И одеднаш почнаа да свират труби. Вистински труби ја засвиреа Алилуја!

„Боже“, шепна таа.

„Знам“, шепна Луси. „Нему постојано му се случуваат вакви работи. Вели дека е случајно“.

И покрај сè што ѝ имаше кажано Луси, Мег сепак не беше подготвена за првата средба со Тед Бодин. Тој имаше совршено зашилени јаболчици, беспрекорно прав нос и силна вилица на филмска ѕвезда. Изгледаше како да се симнал директно од билборд на Тајмс Сквер со тоа што не изгледаше евтино како повеќето машински манекени.

Тргна кон олтарот со големи лежерни чекори, а темната кафена коса му беше прошарана со златни прамени. Шарениот витраж на прозорците фрлаше разни форми како скапоцени камчиња пред него, небаре обичен црвен килим не беше доволно добар за ваков човек. Мег едвај ги забележа неговите славни родители кои одеа неколку чекори зад него. Таа не можеше да го одлепи погледот од идниот маж на нејзината најдобра пријателка.

Тој го поздравил семејството на невестата со тивок, пријатен глас. Трубите кои вежбаа во хорот достигнаа крешендо и кога тој се сврте, Мег остана без воздух.

Тие очи... бронзено-златни, како прелеани со мед и порабени со јаглен. Очи од кои зрачеше интелигенција и перцептивност. Очи кои продираа внатре во тебе. Додека стоеше таму пред него, го почувствува погледот на Тед Бодин како продира во неа и веднаш ги забележува сите работи што таа цел живот се трудеше да ги скрие - нејзината некомпетентност, нејзината недостојност, нејзината бесцелност, нејзиниот апсолутен неуспех да си најде некое пристојно место на светот.

Двајцата знаеме дека си заебан губитник, велеа неговите очи, но сигурен сум дека ќе се средиш еден ден. Ако не... па... колку може човек да очекува од разгалено детиште од Холивуд?

Луси ги запознаваше. „...мило што вие двајца конечно се запознавате. Мојата најдобра пријателка и мојот иден сопруг“.

Мег се гордееше со тоа колку беше силна обично, но сега едвај успеа да кимне.

„Ако може да ве замолам за внимание...“ рече попот.

Тед ја стегна Луси за рака и ѝ се насмевна. Тоа беше мила, задоволна насмевка што не внесе топлина во тие негови ладни тигарски очи. Загриженоста на Мег се засили уште повеќе. Какви емоции и да имаше тој за Луси, ни една од нив не беше жестоката страст што ја заслужуваше нејзината најдобра пријателка.

* * *

Родителите на младоженецот ја организираа пробната вечера во еден локален кантри клуб, место што претставуваше сè што Мег презираше - богати белци премногу фиксирани на нивното сопствено задоволство за да помислат на штетата што нивниот хемиски отруен и ненаситен за вода терен за голф ѝ ја предизвикуваше на планетата. Дури ни објаснувањето на Луси дека тоа беше полуприватен клуб и дека секој можеше да игра не ѝ го смени мислењето. Агентите од тајната служба не им дозволуваа на новинарите да влезат внатре, и ги држеа на растојание заедно со љубопитните минувачи кои се врткаа во близина со надеж дека ќе видат некое познато лице.

А познати лица имаше на сите страни, не само од страната на невестата. Мајката и таткото на младоженецот беа светски познати. Далас Бодин беше легенда во професионалниот голф, а мајка му на Тед, Франческа, беше една од првите и најдобрите водителки во Винет. Богатите и влијателните беа раштркани низ задниот двор на ресторанот до каде што ти гледаат очи - политичари, филмски ѕвезди, елитни атлети од

професионалниот голферски свет и ред други локални жители на различни возрасти: наставници и продавачи, механичари и водоводџии, градскиот бербер и еден прилично страшен велосипедист.

Мег го гледаше Тед како се движи низ гужвата. Тој беше тивок, смирен и дискретен, но сепак изгледаше како озгора да го следеше еден рефлектор каде и да одеше. Луси беше покрај него и практично трепереше од тензија додека луѓето еден по друг ги запираа да поразговараат со нив. Во текот на сето тоа, Тед си беше смирен и кул, а и покрај тоа што атмосферата зуеше од среќен жагор, на Мег ѝ стануваше сè потешко да продолжи да се смешка. Тед нејзе повеќе ѝ личеше на човек кој изведуваше внимателно осмислена мисија отколку на вљубен младоженец на ден пред свадбата.

Таа штотуку заврши еден предвидлив разговор со поранешен ТВ водител кој ѝ рече дека воопшто не личела на нејзината нездраво убава мајка, кога Тед и Луси се појавија покрај неа. „Што ти реков?“ Луси грабна трета чаша шампањ од еден од келнерите. „Зар Тед не е супер?“

Без да му придаде значење на комплиментот, Тед ја набљудуваше Мег со тие негови очи што изгледаа како да видеде сè на светот, иако сигурно немаше видено ни половина од местата што ги имаше посетено Мег.

Се нарекуваш себеси светски патник, шепотеа неговите очи, но тоа значи само дека ти не припаѓаш никаде.

Мораше да се фокусира на проблемот на Луси, не на нејзините проблеми, и мораше да преземе нешто брзо. Па што ако делуваше безобразно? Луси беше навикната на директноста на Мег, а доброто мислење на Тед Бодин нејзе не ѝ значеше ништо. Го допре јазолот каде што ѝ беше заврзан импровизираниот фустан од свила на рамото. „Луси изгледа изуми да ми спомне дека ти си бил и градоначалник на Винет... освен тоа што си светец заштитник“.

Тој не изгледаше ни навредено, ни поласкано, ни вџашено од коментарот на Мег. „Луси преувеличува“.

„Не преувеличувам“, рече Луси. „Жими сè ти

кажувам дека женана онде лево ти се поклони малку кога помина покрај неа“.

Тед се исклешти, а Мег одеднаш престана да дише. Таа негова бавна широка насмевка му даваше некој опасен момчешки изглед на кој Мег едноставно не наседнуваше. Таа нападна. „Луси ми е најдрагата пријателка - сестрата што отсекогаш сум ја посакувала - но свесен ли си колку многу иритантни навики има?“

Луси се намурти, но не се обиде да ја смени темата, а тоа само по себе кажуваше многу.

„Нејзините недостатоци се мали во споредба со моите“. Веѓите му беа потемни од косата, но трепките му беа страшно светли, со златни точки на врвовите, како некој да му ги брцнал во ѕвезди.

Мег се доближи малку поблиску. „А кои се тие твои недостатоци?“

Луси изгледаше подеднакво заинтересирано за неговиот одговор како и Мег.

„Знам да бидам малку наивен“, рече тој. „Како на пример, си дозволив да ми ја накалемат градоначалничката позиција иако не ја сакам“.

„Значи сакаш да им удоволуваш на луѓето?“ Мег не се потруди тоа да звучи како нешто друго, освен обвинување. Можеби можеше да го раздрма малку.

„Па не е баш дека сакам толку очајно да им удоволувам на луѓето“, рече тој благо. „Само се изненадив кога го видов моето име на гласачкото ливче. Требаше да претпоставам“.

„Може да се каже дека многу сакаш да им удоволуваш на луѓето“, рече Луси колебливо. „Не можам да се сетам на ниту една единствена личност на која не ѝ удоволуваш“.

Тој ја бакна во носот. Како да му беше некое милениче. „Мене ми е важно да ти удоволувам тебе“.

Мег реши да ги премине границите на културниот муабет. „Значи наивен си и претерано сакаш да им удоволуваш на луѓе. Што друго?“

Тед не ни трепна. „Се трудам да не сум здодевен, но понекогаш знам да се занесам со теми што не ги интересираат сите“.

„Значи гик“, заклучи Мег.

„Баш така“, рече тој.

Луси и понатаму беше лојална. „Мене тоа не ми пречи. Ти си многу интересна личност“.

„Мило ми е што мислиш така“.

Тој пивна од пивото и продолжи сериозно да размислува за безобразното прашање на Мег. „Си немам поим од готвење“.

„Вистина е!“ Луси изгледаше како да налетала на рудник за злато.

Нему ова очигледно му беше забавно, па на неговото лице повторно се појави истата мрзлива насмевка. „А немам намера да одам на часови по готвење, па ќе мораш да живееш со тоа“.

Очите на Луси добија некој вљубен сјај и Мег сфати дека со маните што си ги смислуваше сам, Тед само правеше да делува уште попривлечно, па го сврте нападот во друг правец. „На Луси ѝ треба маж што ќе ѝ дозволи да биде своја“.

„Јас мислам дека на Луси не ѝ треба никаков маж за да ѝ дозволи да биде нешто“, возврати тој тивко. „Таа секако си е своја личност“.

А ова покажуваше колку малку ја разбираше жената за која планираше да се ожени. „Луси не е своја уште од четиринаесетгодишна возраст кога за првпат се сретнала со нејзините идни родители“, рече Мег. „Таа е бунтовник. Таа е родена за правење проблеми и бељи, но не си дозволува да биде своја затоа што не сака да ги посрамоти луѓето што ги сака. Подготвен ли си да живееш со тоа?“

Тој веднаш прејде на главното. „Ти очигледно имаш некои сомнежи за мене и Луси“.

Луси како да го потврдуваше ова со тоа што си играше со нејзините глупави бисери наместо да скокне да ја одбрани својата одлука за брак со него. Мег продолжи да копа уште подлабоко. „Ти очигледно си супер тип“. Не можеше да направи ова да звучи како комплимент. „Но што ако си премногу супер?“

„Мислам дека не те разбираам“.

Тоа мора да е ново искуство за некој толку лудо паметен. „Што ако...“ рече Мег, „...си малку предобар за неа?“

Наместо да се побуни, Луси се насмевна како што ги учеа да се смешкаат во Белата Куќа и продолжи да ги допира бисерите како да беа топчиња на бројаница.

Тед се насмеа. „Да ме знаеше малку подобро, ќе разбереше колку е луда таа помисла. А сега ако нè извишиш, сакам да ја запознаам Луси со мојот стар водич од извидници“. Ја замота раката околу рамениците на Луси и ја поведе.

Мег мораше да си дојде на себе малку, па брзо се упати кон тоалетите, но патот ѝ го пресече една ниска жена со куса дреч црвена коса и многу внимателно нанесена шминка. „Јас сум Бирди Китл“, рече таа меркајќи ја Мег под трепките на кои имаше по едно кило маскара. „Ти мора да си пријателката на Луси. Воопшто не личиш на мајка ти“.

Бирди веројатно беше во средните или доцните триесетти години, а тоа значи дека била дете за време на манекенската кариера на Флор Севицер Коранда, но нејзината забелешка не ја изненади Мег. Сите што знаеја нешто за познатите имаа слушнато за мајка ѝ. Флор Коранда го имаше оставено манекенството зад себе уште пред многу години за да основа една од најуспешните талент агенции во земјата, но сите знаеја дека таа за јавноста засекогаш ќе остане манекенката Флор.

Сега Мег се насмевна како што ги учеа да се смешкаат во Белата Куќа. „Тоа е затоа што мајка ми е една од најубавите жени на светот, а јас не сум“. Тоа беше вистина, иако Мег и мајка ѝ имаа повеќе исти физички карактеристики, но генерално лошите. Мег ги имаше наследено нејзините темни впечатливи веѓи, нејзините големи дланки, нозе шлапатарки и скоро целата нејзина висина од сто и осумдесет сантиметри, освен два или максимум три сантиметри. Но маслиневата кожа, кафената коса и неправилните црти кои ги имаше наследено од татко ѝ не ѝ дозволуваа ни да си наоѓа сличности со

екстравагантната убавина на мајка ѝ, иако нејзините очи беа интересна комбинација од зелени и сини нијанси што менуваа бои во зависност од светлината. За жал, таа немаше наследено ништо ни од талентот и амбициите што двајцата нејзини родители ги имаа на претек.

„Претпоставувам дека и ти си привлечна на свој начин“, рече Бирди. „Некако егзотично. Во последно време многу се расфрлаат со тој збор супер модел, како супер модел да е секој што ќе застане пред камера. Но мајка ти беше вистинска манекенка. И погледни како се претвори во успешна бизнисменка. И јас сум бизнисменка, па ѝ се восхитувам поради тоа“.

„Да, исклучителна е“. Мег ја обожаваше мајка ѝ, но тоа не значи дека не си посакуваше и Флор Коранда некогаш да налета на некоја пречка во животот - да изгуби важен клиент, да не склучи важен договор, да ѝ излезе акна на челото. Но мајка ѝ ги имаше преживеано сите лоши работи рано во животот, пред Мег да се роди, па сега нејзината ќерка беше единствената заебана во семејството.

„Претпоставувам дека ти повеќе личиш на татко ти“, продолжи Бирди. „Жими сè ти кажувам дека ги имам гледано сите негови филмови. Освен депресивните“.

„Како тој што му донесе оскар?“

„Ох, тој го гледав“.

Татко ѝ на Мег беше тројна закана. Светски познат актер, сценарист со освоена Пулицерова награда и страшно успешен автор. Со толку мега успешни родители, можеше ли да ја обвини некој што беше така сериозно заебана? Ниту едно дете не може да му биде дораснато на таквото семејно наследство.

Освен нејзините двајца помали браќа...

„Другарка ти Луси е многу слатка“, продолжи Бирди галејќи си ја чантата украсена со скапоцени камења. Тоа што го кажа не звучеше како комплимент. „Се надевам дека е свесна што има со Теди“.

Мег се трудеше да остане смирена. „Сигурна сум дека го цени колку што ја цени тој неа. Луси е многу посебна личност“.

Бирди веднаш скокна да го искористи моментот да се навреди. „Не толку посебна како Тед, но добро, човек мора да живее тука за да го разбере тоа“.

Мег немаше намера да отпочнува натпревар во плукање во далечина со оваа жена, без разлика колку сакаше, па продолжи да се смешка. „Јас живеам во Л.А. Многу разбираам“.

„Сакам само да кажам дека тоа што е ќерка на претседателката не значи дека е нешто повеќе од Тед или дека ќе добива некакви посебни третмани овде. Тој е најдобриот младич во оваа држава. Таа ќе мора да ја заслужи нашата почит“.

Мег едвај успеваше да се контролира. „Луси не мора да заслужува ничија почит. Таа е добра, интелигентна, софистицирана жена. Тед е среќникот овде“.

„Сакаш да кажеш дека тој не е софистициран?“

„Не. Сакам само да истакнам дека...“

„Винет, Тексас, можеби не е којзнае што за тебе, но ова е многу софистициран град и ич не ни се прави мекрак кога ќе ни дојде некој од надвор да нè осудува овде само затоа што не сме некои големи холивудски или вашингтонски сверки“. Луто ја затвори чантата.

„Луси не е...“

„Луѓето овде сами мора да остават белег, па да се стекне вакво или онакво мислење за нив. Никој нема да му го бакнува газот никому само поради тоа кои му се родителите“.

Мег не знаеше дали Бирди зборуваше за Мег или за Луси, но веќе не ѝ беше гајле. „Имам посетено многу мали градови насекаде низ светот и оние кои немаат што да докажуваат секогаш ги пречекуваат туѓинците со раширени раце. А оние финансиски утепаните го гледаат секое ново лице како закана“.

Бирди ги крена тенките веѓи дури до челото. „Винет не е финансиски утепан град. Тоа ли мисли таа?“

„Не, тоа е мое мислење“.

Бирди го збрчка лицето. „Па, тоа многу кажува“.

Вратата нагло се отвори и еден постар тинејџер со

долга светло кафена коса ја пикна главата внатре. „Мамо! Те викаат за сликање“.

Прострелувајќи ја Мег со еден последен вжештен поглед, Бирди ја остави и си продолжи, веројатно желна да го прераскаже разговорот на што е можно повеќе луѓе.

Мег направи гримаса. Во нејзиниот обид да ја одбрани Луси имаше направено повеќе штета отколку добро. Не можеше да дочека да заврши овој викенд. Си го стегна фустанот на рамото, си помина со прстите низ лудата кратка фризура и собра сили да се врати на забавата.

Се слушаше цагор и смеа од сите страни. Мег очигледно беше единствената што не се забавуваше. Кога се најде насамо со мајка ѝ на Луси, знаеше дека мораше да каже нешто, но и покрај тоа што внимателно ги одбра зборовите, муабетот не течеше како што треба.

„Дали ти навистина сакаш да кажеш дека Луси не треба да се омажи за Тед?“ рече Нили Јорик со гласот што ѝ беше резервиран строго за опозицијата.

„Не баш. Сакам само да кажам дека...“

„Мег, знам дека поминуваш низ тежок период и многу ми е жал за тоа, но те молам не дозволувај твојата емоционална состојба да фрла несреќа врз среќата на Луси. Таа не можеше да одбере подобар човек од Тед Бодин. Ти се колнам дека твоите сомнежи се неосновани. И сакам да ми ветиш дека ќе си ги чуваш за себе“.

„Какви сомнежи?“ рече еден глас со слаб британски акцент. Мег се сврте и ја виде мајката на Тед зад себе. Франческа Бодин имаше лице во форма на срце, густа темно кафена коса и темнозелен фустан на преклоп прилепен за нејзината сè уште витка фигура.

Нили брзо реагираше. „Претсвадбена трема... Франческа, ресторанов е прекрасен. Не можам да ти опишам колку уживаме со Мег“.

Франческа Бодин не беше будала. Таа ѝ упати еден ладен испитувачки поглед на Мег, а потоа ја поведе Нили кон една група жени каде што стоеше црвенкосата брборка од тоалетот и Ема Травелер, жената на кумот на Тед, Кени Травелер, уште една супер ѕвезда во професионалниот голф.

Мег се прилепи за најнепристојниот гостин што можеше да го најде, велосипедист кој ја убедуваше дека му е пријател на Тед, но дури ни неговите страшно дефинирани стомачни мускули не можеа да ја расположат. Наместо тоа, велосипедистот ја натера да размислува за тоа колку ќе беа пресреќни нејзините родители ако таа некогаш донесеше некој приближно сличен на Тед Бодин дома.

Луси беше во право. Тој беше совршен. И не можеше да биде полош и попогрешен избор за нејзината најдобра пријателка.

* * *

Без разлика колку ги местеше перниците, Луси никако не можеше удобно да се смести. Сестра ѝ Трејси бесшумно спиеше до неа бидејќи инсистираше вечерва да спијат во ист кревет. Нашата последна ноќ да бидеме само ние сестрите... Но сепак, Трејси не беше тажна за свадбата. И таа го обожаваше Тед како и сите други.

Луси и Тед се имаа запознаено благодарение на нивните мајки. Тие ги имаа наместено. „Тој е неверојатен, Лус“, ѝ имаше речено Нили. „Чекај само да го запознаеш“.

И тој навистина беше неверојатен... Мег не требаше да ѝ засадува семе на сомнеж во главата. Само што... сомнежите си беа тука со месеци, иако Луси упорно се трудеше да ги елиминира со резонирање. Која жена со два грама памет во главата не би се вљубила во Тед Бодин? Тој беше прекрасен.

Луси го клоцна чаршавот. Сè ова беше вина на Мег. Тоа беше проблемот со Мег. Таа превртуваше сè газ преку глава. Тоа што беа најдобри пријателки не значеше дека Луси не беше свесна за маните на Мег. Мег беше разгалена, импулсивна и неодговорна, таа бараше цел во животот по врвови на планини и разни далечни дестинации наместо да ја бара внатре во себе. Но таа исто така беше добар човек, грижлива, лојална и најдобрата пријателка што Луси некогаш ја имала. Двете си имаа најдено свој начин да живеат во

сенката на славни родители - Луси со послушност и покорување на правилата, а Мег со акање по светот, како да се обидуваше да побегне од талентот и влијанието на нејзините родители.

Мег не беше свесна за сопствените предности и силни страни - страшната интелигенција што ја имаше наследено од нејзините родители, но никогаш немаше откриено како да ја користи за да ѝ оди во прилог; необичниот изглед кој ја правеше далеку попривлична и пофасцинантна од предвидливо убавите жени. Мег ја биваше за толку многу работи што таа си имаше заклучено дека не ја биваше за ништо. Па така си се имаше помирено со тоа дека е неспособна и некомпетентна и никој - ни нејзините родители, ни Луси - не можеа да ја разубедат.

Луси го вкопа лицето во перницата во обид да го избрише споменот од оној ужасен момент вечерта откако се вратија во хотелот кога Мег ја повлече Луси во прегратка. „Лус, прекрасен е“, шепна таа. „Баш како што ми раскажуваше. И дефинитивно не смееш да се омажиш за него“.

Но предупредувањето на Мег не беше ни половина страшно од одговорот на Луси. „Знам“, се слушна таа како шепоти. „Но сепак ќе се омажам. Сега е предоцна за повлекување“.

Тогаш Мег жестоко ја протресе. „Не е предоцна. Јас ќе ти помогнам. Ќе направам сè што можам“.

Луси се извлече од нејзината прегратка и брзо тргна кон својата соба. Мег не разбираше. Таа беше дете од Холивуд, каде незамисливото беше вообичаено, но Луси беше дете од Вашингтон и многу добро го разбираше конзервативното срце на државата. Јавноста беше инвестирана во оваа свадба во секоја можна смисла. Тие ги гледаа децата во семејството Јорик како растат и ги прифаќаа како свои. Медиуми од целиот свет се имаа појавено овде за да ја снимаат свадбата и Луси не можеше да ја откаже туку-така од причина што не можеше ни да ја објасни. Освен тоа, ако Тед беше толку погрешен избор за неа, немаше ли тоа да го забележи и некој друг? Нејзините родители? Трејси?

Немаше ли да забележи Тед, кој ги гледаше сите други работи со страшно јасни и трезвени очи?

Кога се потсети на ова, на фактот дека Тед Бодин беше непрекорен во сè што правеше и никогаш не грешеше во ништо, се успокои доволно за да успее да потоне во плиток и немирен сон. Меѓутоа, до следното попладне, од тоа успокојување не беше останато ни У.

Востарата црква мирисаше на стари книги со химни и восок. Надвор владееше организиран хаос. Специјалната секција одвоена за новинарите беше преполна со фотографии и камермани, а оние кои беа насобрани да гледаат ги имаа преполнето клупите и страничните улички. Додека групата на невестата се местеше да влезе во црквата од страничната врата, Мег погледна во Луси. Совршено скроениот чипкан невестински фустан прекрасен ѝ ги нагласуваше облините на ситното тело, но дури ни вешто нанесената професионална шминка не можеше да ја маскира тензијата што се гледаше на нејзиното лице. Таа беше толку потресена цел ден што Мег немаше срце да ѝ спомне уште нешто за свадбата што не ја сметаше за добра идеја. Не дека можеше, Нили Јорик го набљудуваше секој нејзин потег.

Во црквата почна да свири воведот на свадбениот марш и трубите го објавија почетокот на свадбата. Требаше да почне да влегува групата на невестата. Двете најмали сестри на Луси стоеја напред, Мег зад нив, па осумнаесетгодишната Трејси зад неа. Сите носеа едноставни фустанни од свила со боја на шампањ дополнети со прекрасни обетки со скапоцени камчиња што беа подарок од Луси за нејзините деверици.

Тринаесетгодишната Холи тргна кон олтарот. Кога стигна некаде до средината на црквата, тргна и нејзината сестра Шарлота. Мег ѝ се насмевна преку рамо на Луси, која имаше одлучено да влезе сама во црквата и да ги пресретне своите родители на половина пат до олтарот како симболика за тоа како се имаа појавено тие во нејзиниот живот. Мег заведе полиција за влегување пред Трејси, но баш кога се подготви да го направи првиот чекор, слушна шушкање и некој ја грабна за раката. „Морам да поразговарам со Тед сега веднаш“, прошепоти Луси панично.

Трејси, чија русакоса беше крената во софистицирана пунца, шокирано ги ококори очите. „Лус, што правиш?“

Луси ја игнорираше сестра си. „Викни ми го, Мег, те молам“.

Мег не беше некоја страшно фина, мирна и културна, но ова овде сега беше премногу дури и за неа. „Сега? Не можеше да го направиш ова пред неколку часа?“

„Во право беше. Сè што рече. Апсолутно беше во право“. Дури и преку велот од тул, лицето на Луси изгледаше бледо и преплашено. „Помогни ми. Те молам“.

Трејси ѝ се сврте на Мег. „Не разбираам. Што си ѝ рекла?“ Таа не причека да добие одговор, туку ја грабна сестра си за рака. „Лус, те фака паничен напад. Сè ќе биде добро“.

„Не. Морам... морам да поразговарам со Тед“.

„Сега?“ повтори Трејси како Мег. „Не може да разговараш со него сега“.

Но таа мораше. Иако Трејси не го разбираше тоа, Мег разбираше. Стегајќи го букетот во рака, Мег насила се насмевна и тргна кон олтарот.

Поранешната претседателка на Америка и нејзиниот сопруг чекаа некаде на половина пат, горди и со насолзени очи, да ја придружуваат нивната ќерка во последните неколку чекори што ќе ги направи како слободна жена. Тед Бодин стоеше пред олтарот, заедно со кумот и тројцата девери. Зрак светлина паѓаше директно на неговата глава и правеше да изгледа како да имаше - а што друго ако не? - ореол.

Мег претходната вечер за време на пробата учтиво беше укорена за премногу брзото одење кон олтарот, но тоа не беше проблем сега бидејќи ги имаше заменето нејзините обично големи чекори за бебешки. Што имаше направено? Гостите почнаа да се вртат во исчекување, очекувајќи го појавувањето на невестата за некоја секунда. Мег стигна до олтарот некако премногу брзо и застапа пред Тед наместо да го заземе своето место до Шарлота.

Тој збунето ја погледна со една крената веѓа. Таа се фокусираше на неговото чело за да не мора да гледа во тие негови златни тигарски очи што страшно ја вознемируваа. „Луси сака да поразговара со тебе“, шепна.

Тој ја накоси главата додека ја процесираше таа информација. Секој друг маж веројатно ќе поставеше неколку прашања, но не и Тед Бодин. Неговата збунетост се претвори во загриженост. Со страшно решителен и смирен чекор - и без грам засраменост - тргна надолу кон вратата во спротивен правец од олтарот.

Претседателката и нејзиниот сопруг се погледнаа кога тој помина покрај нив, а потоа веднаш се пуштија по него. Гостите почнаа да шушкаат. Стана мајката на младоженецот, а потоа и таткото. Мег не можеше да ја остави Луси да се соочува со ова сама, па побрза да се врати назад. Со секој направен чекор, стравот во неа сè повеќе растеше.

Кога се доближи до вратата, го забележа горниот дел од велот на Луси над рамото на Тед додека Трејси и нејзините родители се собираа околу нив. Двајца агенти од тајната служба стоеја на штрек покрај вратата. Родителите на младоженецот се појавија баш кога Тед ја фати Луси за рака и ја тргна од групата. Држејќи ја така цврсто, ја поведе кон една мала странична врата. Луси се сврте, како да бараше некој преку рамо. Таа ја виде Мег, па дури и преку водопадот од тул, Мег јасно успеа да ги прочита зборовите што немо ги прошепотее нејзините усни. Помогни ми.

Мег се стрча кон неа, но Тед Бодин веднаш ја прострела со еден поглед што ја натера да се вкопа в место - поглед опасен и страшен како изваден од трилер

филмовите на татко ѝ. Луси затресе со главата и Мег некако сфати дека нејзината пријателка не ја молеше да ѝ помогне со Тед. Луси сакаше таа да се справи со хаосот овде, божем Мег имаше поим како да го изведе тоа.

Кога вратата се затвори зад младоженецот и невестата, татко ѝ на Луси веднаш тргна кон Мег. „Што е работава, Мег? Трејси рече дека ти си знаела нешто за ова“.

Мег го стегна букетот што го држеше со сета сила. Зошто мораше Луси да чека толку долго за повторно да го разбуди своето бунтовничко срце? „Хм... Луси сакаше да поразговара со Тед“.

„Да, очигледно. Но за што?“

„Таа..“ Пред очите ѝ се појави испаничениот лик на Луси. „Таа си има некои сомнежи“.

„Сомнежи?“ Франческа Бодин, бесна во долгиот фустан на Шанел, скокна напред. „Ти си одговорна за ова. Те слушнав синоќа. Ова е твое масло“. Таа се залета кон просторијата каде што влезе нејзиниот син, но маж ѝ ја задржа во последен момент.

„Чекај малку, Франческа“, рече Далас Бодин, а неговиот тексашки развлечен говор беше страшна контраст на брзиот и отсечен британски акцент на жена му. „Тие мора да го средат ова сами“.

Сега дотрчаа и девериците и деверите. Сестрите и братот на Луси се собраа на купче: Андре, Шарлота, Холи и Трејси, која упорно ѝ упатуваше убиствени погледи на Мег. Свештеникот ѝ пријде на претседателката и тивко почнаа да разговараат. Свештеникот кимна и се врати внатре во црквата, а Мег го слушна како им се извинува на гостите за „малото одложување“ и ги замолува да причекаат на своите места.

Црковниот хор почна да пее. Страничната врата каде што влегоа младоженецот и невестата сè уште беше затворена. На Мег почнуваше да ѝ се лоши.

Трејси се оддели од нејзиното семејство и се залета кон Мег, а малото розово усте ѝ беше испапчено од лутина. „Луси беше среќна додека не се појави ти. Ти си виновна за ова!“

Татко ѝ дојде до неа и ја стави раката на нејзиното рамо кога ладно ја погледна Мег. „Нили ми кажа за вашиот разговор синоќа. Што знаеш за ова?“

Родителите на младоженецот го слушнаа неговото прашање, па се приближија. Мег знаеше дека Луси сметаше на неа, па некако му одолеа на нагонот да побегне. „Луси... ептен се труди да не ги разочарува луѓето што ги сака“. Таа ги оближа сувите усни. „И понекогаш... се става себеси на последно место и не размислува за она што го сака таа“.

Мет Јорик очигледно не сакаше многу заобиколувања. „Што точно сакаш да кажеш? Ајде биди директна“.

Сите очи се вперија во неа. Мег уште поцврсто го стегна букетот. Без разлика колку многу сакаше да побегне, мораше да се обиде барем малку да ѝ го олесни ова на Луси со поставување на темелите за тешките разговори што ги чекаа сите. Таа повторно ги оближа усните. „Луси не е така среќна како што треба да биде. Си има некои сомнежи“.

„Глупости!“ извика мајка му на Тед. „Таа немаше никакви сомнежи. Не додека не ѝ ги смисли ти“.

„Сите ние сега првпат слушаме за некакви сомнежи“, рече Далас Бодин. Мег за секунда помисли да се прави глупава, но Луси беше сестрата што никогаш не ја имала и можеше да го направи барем ова за неа. „Луси сфати дека има шанси да се мажи за Тед од погрешни причини. Дека има шанси... тој да не е вистинскиот човек за неа“.

„Каков апсурд“. Од зелените очи на Франческа летаа отровни искри. „Знаеш ли колку жени би си ја дале душата за да се омажат за Теди?“

„Многу, сигурна сум“.

Мајка му не беше успокоена. „Јас појадував со Луси во саботата утрото и таа ми кажа дека никогаш не била посреќна. Но тоа се смени откако стигна ти. Што ѝ рече?“

Мег се обиде да го избегне прашањето. „Има шанси да не била баш толку среќна колку што изгледала. Луси ја бива за глумење за такви работи“.

„Јас сум експерт за луѓе што обожаваат да глумат“, избувна Франческа. „Луси не глумеше“.

„Ама многу е добра, човек не може ни да забележи“.

„Чекај јас да понудам едно друго сценарио“. Ситната мајка на младоженецот нападна со авторитет на јавен обвинител. „Можно ли е ти - од причини што си ги знаеш само ти - да си решила да го искористиш она што е само обична трема на невеста пред свадба?“

„Не. Тоа не е можно“. Таа почна да ја провлекува панделката од букетот меѓу прстите. Дланките почнуваа да ѝ се потат. „Луси знаеше колку многу сите вие сакавте тие да бидат заедно, па се имаше убедено себеси дека ќе им успее. Но тоа не беше она што таа навистина го сакаше“.

„Не ти верувам!“ Сините очи на Трејси се наполнија со солзи. „Луси го сака Тед. Ти си љубоморна! Затоа го направи ова“.

Трејси отсекогаш ја обожаваше Мег, па овој нејзин однос сега болеше. „Тоа не е вистина“.

„Тогаш кажи ни што ѝ рече“, нареди Трејси. „Ајде да чуеме сите“.

Букетот почна да се распаѓа во нејзината влажна рака. „Јас само ја потсетив дека треба да биде своја“.

„Па беше!“ извика Трејси. „Ти уништи сè!“

„И јас сакам Луси да биде среќна исто како што сакате вие. А таа не беше“.

„И ти го сфати сево ова од еден разговор вчера попладнето?“ рече таткото на Тед со опасно тивок глас.

„Ја познавам прилично добро“.

„А ние не ја познаваме?“ рече Мет Јорик ладно.

Усните на Трејси затреперија. „Сè беше прекрасно додека не се појави ти“.

„Не беше прекрасно“. Мег почувствува како неколку капки пот ѝ се лизнаа меѓу градите. „Луси само сакала да си мислите дека е така“.

Претседателката Јорик долго гледаше во Мег без зборови, а потоа конечно ја прекина тишината. „Мег“, рече таа тивко. „Што направи?“

Нејзината блага осуда ѝ го кажа на Мег она што требаше да го знае уште од почетокот. Дека сите ќе ја обвинуваат неа. И можеби беа во право. Никој друг не сметаше дека овој брак беше толку лоша идеја. Што мајка бараше еден докажан губитник да си мисли дека беше поаметна и знаеше повеќе од сите нив останатите?

Целата се вкочани под јачината на погледот на претседателката Јорик. „Јас... не мислев... Луси не беше...“ Тоа што виде такво разочарување на лицето на жената на која толку ѝ се восхитуваше беше полошо дури и од она што обично го гледаше на лицата на нејзините сопствени родители. Мег барем беше навикната на нивните реакции. „Многу - многу ми е жал“.

Претседателката Јорик затресе со главата. Мајката на младоженецот, која беше позната по уништување на славни личности во нејзината ТВ емисија, се подготви да ја уништи и Мег, но ладниот глас на нејзиниот сопруг ја прекина. „Можеби претеруваме со реакциите. Тие веројатно го решаваат целиот проблем сега“.

Но тие не решаваа ништо. Мег знаеше, а знаеше и Нили Јорик. На мајка ѝ на Луси ѝ беше јасно како бел ден дека нејзината ќерка никогаш немаше вака да го вознемири своето семејство, освен ако не беше апсолутно решена.

Еден по еден, ѝ ги свртеа грбовите на Мег. Родителите на невестата и младоженецот. Братот и сестрите на Луси. Деверите и кумот. Како таа веќе да не постоеше. Прво нејзините родители, а сега ова. Сите што ѝ беа важни - сите што ги сакаше - ја имаа отпишано.

Не беше плачка по природа, но очите сега ѝ се наполнија со солзи и знаеше дека мораше да побегне. Никој не ни забележа кога тргна кон главната врата. Ја притисна кваката и се искраде надвор, само за предоцна да си ја сфати грешката.

Почнаа да штракаат блицови. Се вклучија новинарските камери. Ненадејното појавување на деверица во моментот кога всушност требаше да се разменуваат брачни завети предизвика вистинско лудило. Дел од набљудувачите на клупите на другата страна од улицата

станаа да видат што беше збрката. Новинарите се залетаа нанавпред. Мег го испушти букетот, се сврте и ја грабна тешката железна квака со две раце. Но не можеше да ја отвори. Се разбира. Вратите не се отвораа однадвор од безбедносни причини. Беше заробена надвор.

Новинарите ја нападнаа, се залепија за безбедносна ограда на почетокот на скалите.

Што се случува внатре?

Да не има некој проблем?

Да не се случи некаква незгода?

Добра ли е претседателката Јорик?

Мег го залепи грбот за вратата. Нивните прашања стануваа сè погласни, сè понападни.

Каде се младоженецот и невестата?

Заврши ли церемонијата?

Кажи ни што се случува?

„Н-ништо, мене ми се слоши, тоа е сè...“

Нејзиниот слаб одговор се изгуби во нивното дерење. Некој им се развика на сите „Закутете!“ Таа се имаше расправано со улични измамници во Тајланд и џепчици во Мароко, но никогаш се немаше најдено во ваква ситуација, да не знае што да направи. Повторно се сврте кон вратата, газејќи го букетот со штиклите, но кваката не сакаше да мрдне. Или никој внатре не знаеше за несреќната ситуација во која се имаше најдено или ја имаа фрлено на волците.

Луѓето од клупите испостанаа на нозе. Таа очајно се разврте наоколу и забележа две ниски скалички што водеа кон патека која вртеше околу црквата. Скокна накај скалите и за малку ќе се препнешеше. Луѓето што немаа најдено место на клупите беа собрани на тротоарот околу оградата на црквата. Таа го крена фустанот и се стрча по нерамната патека што водеше кон паркингот зад црквата. Сигурно таму имаше некој од обезбедувањето што можеше да ја пушти да влезе внатре. Не дека внатре ја чекаше нешто подобро, но и тоа беше поподносливо од соочување со новинарите.

Кога стигна до паркингот, таму виде еден од

деверите. Тој ѝ беше свртен со грб додека ја отвораше вратата од неговиот темносив мерцедес. Значи церемонијата дефинитивно беше откажана. Таа не можеше да замисли да се враќа во хотелот со истата лимузина како и другите членови од семејството, па се стрча кон мерцедесот. Ја отвори совозачката врата баш кога типот ја запали колата. „Ке може да ме префрлиш до хотелот?“

„Не“.

Таа погледна нагоре и нејзините очи се сретнаа со ладните очи на Тед Бодин. Еден поглед во таа негова тврдоглава вилица беше доволен за да сфати дека тој никогаш нема да поверува оти таа не беше одговорна за она што се случи, особено не откако го испрашуваше онака за време на пробната вечера. Ја отвори устата да му каже дека ѝ беше многу жал за болката што му ја предизвика, но тој не изгледаше како да го болеше срце. Повеќе изгледаше како ова да му беше непотребна мал-третажа и нервоза. Типот беше емоционален робот и Луси добро постапи што го остави.

Мег го поткрена фустанот и несигурно направи еден чекор наназад. „Ух... добро тогаш“.

Тој полека замина од паркингот. Немаше нагло давање гас или чкрипење со гуми. Успеа дури и да им мавне на неколку луѓе што стоеја на тротоарот. Штотуку беше шутнат од страна на ќерката на поранешната претседателка на Америка пред очите на целиот свет, а тој сепак не покажуваше никакви знаци дека се случило нешто значајно.

Таа се упати кон најблискиот вратар, кој конечно ја пушти да се врати во црквата, каде што ја дочекаа баш така непријателски како што очекуваше.

* * *

Надвор пред црквата, асистентката на претседателката даде една кратка и избрзана изјава без детали - кратко известување дека церемонијата беше откажана. По задолжителното барање јавноста да ја почитува приватноста на парот, асистентката брзо влезе внатре без да одговара на прашања.

Во хаосот што следеше, никој не ја забележа ситната фигура облечена во сатенска сина наметка какви што носеа луѓето што пееја во црковниот хор и бели сатенски штикли што се искраде низ страничната врата и исчезна зад црквата.